மு.த.கருத்தரங்கு குறித்தும் கருத்துக்கள் குறித்தும்...

Written by - தேவகாந்தன் -
Tuesday, 27 December 2011 22:30 - Last Updated Tuesday, 27 December 2011 22:39

[* பதிவுகளில் அக்டோபர் 2002இல் வெளியான கட்டுரையிது; ஒரு மீள்பதிவுக்காக மீள்பிரசுரமாக்கின்றது.- பதிவுகள்] ஏறக்குறைய மூன்றரை மாதங்களாகிவிட்டன மு.தளையசிங்கம் பற்றிய கருத்தரங்கு ஊட்டியில் நடைபெற்று. இவ்வளவு காலத்துக்குப் பிறகு இப்படி ஒரு கட்டுரை அவசியமா என்று கூட ஒரு யோசனை என்னிடத்தில் தோன்றியதுதான். ஆனால் காலச்சுவடு- 43 இல் வெளியான நாஞ்சில்நாடனின் கட்டுரைக்கான ஆசிரியர் குறிப்பும் வாலாக நீண்ட செய்திகளும் இன்னும் விவாதத்துக்கும் ஆய்வுக்கும் இவ் விஷயம் இடமளிப்பதைத் தெரிவிப்பதால் இக் கட்டுரையை எழுத ஆரம்பித்தேன்.முதலிலேயே நான் எழுதியிருக்கவேண்டும். தவறிப்போய்விட்டது. கூட்டம் நடைபெற்று ஒரு மாதத்தின் பின்தான் அங்கு நடைபெற்ற விசயங்கள் குறித்தான கட்டுரைகளும் கடிதங்களும் வெளிவரத் தொடங்கின என்பது ஒன்று. எல்லாவற்றையும் பார்க்கவும் படிக்கவும் முடிந்ததே தவிர அதுபற்றி எழுத எனக்கு அவகாசமும் வாய்ப்பும் கிடைக்கவில்லை என்பது இனொன்றாக என் கருத்தைத் தெரிவிப்பதற்கான சந்தர்ப்பப் பின்னடைவு ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்த அவகாசத்தை நான் பயன்படுத்தியே ஆகவேண்டும். அது அவசியமானது. இது ஒருவகையில் ராஜநாயகத்துக்கானதுதான்.சும்மா கிடந்த சங்கை....என்று ஏதோ சொல்வார்களே, அதைச் செய்ததே ராஜநாயகம்தானே?

ராஜநாயகத்தை முதன்முதலாக ஊட்டியிலேயே அறிமுகமானபோதும் நிறைய தமாஷாகப் பேசக் கூடிய ,அவ்வப்போது இலக்கியவாதிகளைப் பற்றியும் இலக்கிய விவரங்களைப் பற்றியும் சொல்லக்கூடிய அவரின் குணவியல்பால் அவருடன் எனக்கு ஒரு அணுக்கமே ஏற்பட்டிருந்தது.அவரது கட்டுரை என்னை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. அந்த அமர்விலிருந்த அத்தனைபேரிலும் ஒன்றில் அது சாட்டியது குற்றம்; இல்லையேல் அறிவு ஓர்மம் அற்றவர்களாய் செய்தது கேலி. அபாண்டங்களை வீசுவதற்காகவே அக் கட்டுரை பிரயத்தனத்துடன் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பது தெரிந்தும்கூட ,எனக்கு அவர் மீது பெரிதான கோபமேதும் அந்தக் கணத்தில் தோன்றிவிடவில்லை.அவர் சரியான காரணத்துக்காகவேனும் அடிபட்டிருந்தார் என்பது வெளிப்படை. அதனால் அத்தனை அபாண்டங்களையும் , குற்றச்சாட்டுக்களையும் , உண்மையைத் திரிபு படுத்திய தவறுகளையும் அக் கட்டுரையையே உதாசீனப்படுத்திவிடுவதன் மூலம் மறந்துவிடலாமென்பதே என் கருத்தாகவிருந்தது. நண்பர்கள் தவறுசெய்கிறபோதும் இப்படித்தான் நான் செய்வதுண்டு. ஆனால் காலச்சுவடு-42இலும் அக் கட்டுரை வெளியாகியிருப்பதை ஒரு நண்பர் காட்டியபோது, ஊட்டி கருத்தரங்கில் தனக்கு நிகழ்ந்ததாக அவர் கருதிய அநியாயத்தை இலக்கிய உலகுக்குப்பகிரங்கப்படுத்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் மட்டுமே அவரிடம்

1 / 4

மு.த.கருத்தரங்கு குறித்தும் கருத்துக்கள் குறித்தும்...

Written by - தேவகாந்தன் -
Tuesday, 27 December 2011 22:30 - Last Updated Tuesday, 27 December 2011 22:39

இருந்ததாய்க்கொள்ள என்னால் தொடர்ந்தும் முடியாது போயிற்று. மேலும் அந்த விவகாரமே வேறொரு பரிமாணம் எடுத்திருந்ததும் தெரிய எனக்கு விசனமாகிப் போயிற்று.ஊட்டியில் நிகழ்ந்தவற்றினது சரவணனது விளக்கம் , அக் கட்டுரையிலிருந்த 'அவதூறு' என்ற சொல் குறித்த மாலனது வியாகூலம்,அதற்கு திண்ணை ஆசிரியர் குழுவிலுள்ள கோபால் ராஜாராமின் விளக்கத்தையும் பார்த்தபின் ,செங்கள்ளுச் சித்தர் , டி.ஜே.தமிழன்,வ.ந.கிரிதரன் ஆகியோர் எழுதியபின் ,மேலே 'கல்வெட்டுப் பேசுகிறது' இதழில் தமிழ்மணவாளன் , திண்ணை . கொம்'மில் நாஞ்சில் நாடன், க.மோகனரங்கன் ஆகியோர் தலையிட்டபின்னர் அக் கருத்தரங்கில் மூன்று நாட்களும் முழுமையாகக் கலந்துகொண்டவன் என்கிற அடிப்படையில் அங்கு உண்மையில் நடைபெற்ற சம்பவங்களை இறுதியாக ஒரு முறை வெளிப்படுத்துவது என் கடமையென்பதை உணரலானேன்.இது எதையாவது சாதித்துவிடும் என்கிறமாதிரியான எண்ணமேதும் எனக்கில்லை.இது இந்தமாதிரியான உடும்புபிடி விமர்சனங்களுக்காவது முற்றுப் புள்ளி வைக்கவேண்டும் என்று பெரிதான விருப்பப்பட எனக்கு உரிமை இருக்கிறது.

கருத்தரங்க முதல் நாளான மே 4ம் தேதி காலை அமர்வில் மு.த.வின் சிறுகதைகள் குறித்தான 'சொல் புதிது'சிரியர் சரவணன் 1978இன் கட்டுரை வாசிப்பும்,அதனைத் தொடர்ந்து விவாதமும் நடைபெற்றன. தொழுகை,கோட்டை ,ஆகிய கதைகள் பலராலும் உயர்வாகச் சொல்லப்பட்டன. ஆனாலும் மு.த.வின் படைப்பிலக்கிய நூல்கள் கிடைப்பதிலுள்ள அரிது காரணமாய் பலரும் பல காலத்துக்கும் முன் தாம் வாசித்திருந்த நினைவுக் குறிப்புகளிலிருந்தே கருத்துக் கூறினார்களென்பது வெளிப்படையாகவே தெரிந்தது. வெங்கட் சாமிநாதனும் நானும்கூட அப்படியே செய்தோம். எப்படியோ ராஜநாயகத்தின் பிரச்னை துவங்கிய இரண்டாம் நாட் காலை அமர்வளவில் அங்கு , வேதசகாயகுமாரிடமிருந்து என நினைக்கிறேன் , கிடைக்கப்பெற்ற 'புது யுகம் பிறக்கிறது'என்கிற மு.த.வின் சிறு கதைத் தொகுப்பு பலராலும் வாசிக்கப் பெற்றிருந்தது. மு.த.வின் இலக்கிய ஆளுமை குறித்தான 'மு.தளையசிங்கத்தின் இலக்கியப் பார்வை' என்கிற கட்டுரை வாசிக்கப்பட்டபோது அவர் படைப்பாற்றல்பற்றிய ஒரு தெளிவில் சபை இருந்ததை நான் கவனித்தேன். மிக ஆழமாக இருந்தது வேதசகாயகுமாரின் கட்டுரை. அத்துடன் நீளமானதாகவும். அது முன் முடிவுகளைனோக்கிக்கூட நகர்த்தவில்லை.விவாதத்துக்கான , ஆய்வுக்கான வெளியையே உருவாக்கியிருந்தது. நேரத்தை மீதப்படுத்தி விவாதத்துக்கு இடம் விடுகிறவகையில் கட்டுரையை ஆங்காங்கே வாசித்தும், ஆங்காங்கே கருத்துக்களை சுருக்கமாக எடுத்துரைத்தும் தம் பங்கைச் சீராக நிறைவேற்றினார் அவர். 'தொழுகை' சிறுகதைபற்றி விளக்கி ,அதன் அடிநிலைச் செய்தியாகக் கொள்ளக்கூடிய பாலுறவுப் பிரச்னையை தமிழ்ச் சமூகமும் இலக்கியமும் எதிர்கொண்டமைபற்றிய பிரஸ்தாபம் வந்தபோதுதான் ராஜநாயகத்தின் தலையீடு அங்கே நிகழ்ந்தது. அம்மா வந்தாள்,மரப்பசு,இதயநாதம் நாவல்களின் சமூக பெண்ணிய நிலைப்பாடுகள்கூட ஒப்புமைக்காக சீர்தூக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தன அந் நேரமளவில்.

ராஜநாயகத்தின் தலையீட்டை ஒரு விவாதத்துக்குரியதாகவே எண்ணினேன்தானால் அவரின் கருத்து வெளிப்பாடுகள் 'தொழுகை' சம்பந்தப்படாத வெறும் பாலுறவு சம்பந்தமாகிப்போனது. முட்டள் தாசுவும், குருவி மண்டையனும்,வாட்ச் மென் பேபியும்,அவன் மனைவி வெரோணிக்காவும்பற்றி முதல் நாட் காலையில் நாங்கள்

2 / 4

அமர ்வுக்குத ் தயாராகிக ்கொண ்டு இருந ்தபோதுகூட ஒருமுறை ராஜநாயகம ் விளக ்கமாகச ் சொல ்லியிருந ்தார ். ஒரு ப ்ளபேபோய ் ஜோக ் மாதிரியில ் சிலர ் அதைச ் சிரித ்து ரசித ்தது உண ்மை.அதிலொன ்றும ் பரிதான தப ்பில ்லதை தான ். ஆனால ் அமர ்வில ் அவரது பசே ்சு அசிங ்கமாக உணரப ்பட ்டது. அது நாகரிகத ்தின ் எல ்லயைகை ் கடந ்திருந ்தது. கழுதயைை தாசு புணர முனைந ்திருக ்கிறபோது , அவ ்வாண ்கழுதயையின ் கூறி ஓன ்று / ஓன ்றரை அடி நீ ளத ்துக ்கு நீ ட ்டி நின ்றிருந ்ததைப ் பார ்த ்துவிட ்டு ,'இது கல ்யாணி இல ்லயைடா, தாசு; கல ்யாணசுந ்தரம ்டா'என ்று மண ்டயைன ் கூறியதயைலெ ்லாம ் அங ்க அசவைுகளுடன ் அவர ் சொன ்னபோது சபயைே உறைந ்துபோனது. வதேசகாயகுமாரும ் இன ்னும ் சிலரும ் அவரதுபசே ்சை திசைதிருப ்ப முயற ்சியடெுத ்தபோதும ் ராஜனாயகம ் மூட ்டாள ் தாசுவின ் வசேத ்தை விவரிப ்பதிலயேே முனைப ்பாயிருந ்தார ்.அதற ்குமலேே அமர ்வை நடத ்திக ்கொண ்டிருந ்த ஜயெமோகனுக ்கு அவரை வளியேறேச ் சொல ்ல ்வதைத ் தவிர வறேு வழி இருக ்கவில ்லை. ராஜனாயகம ் எழுதியிருக ்கிறார ் , அது கவுரவர ் சபயைாக இருந ்ததன ்று. சபை வாய ் இழந ்து மவுனம ் ப ூண ்டிருந ்த தன ்ற புறணி வறேு. அப ்படிச ் சயெ ்திருந ்தால ் மூட ்டாள ் தாசுவுக ்கு வக ்காலத ்து வாங ்கியதுமாதிரிழா ஆகியிருக ்காதா, ராஜநாயகம ் ? மட ்டுமில ்லை. சபை , அவரை ஜயெமோகன ் வளியேறேச ் சொன ்ன பின ்னரும ் உறைந ்திருந ்ததின ் காரணம ் , அவரது மூட ்டாள ் தாசு பற ்றிய விளக ்கமும ் , கணவனோடு புணரும ்போதுகூட உணர ்ச ்சிகளின ் உச ்ச வளேயைில ் ,'யசேுவ,ே என ்னை ரட ்சியும ் ....யசேுவ ே என ்னை ரட ்சியும ் ' என ்று பரவசப ்பட ்டுக ்கொண ்டிருந ்த வரோேணிக ்காவின ் நிலமையையும ் ஒரு அரங ்கத ்திலே சொல ்லக ் கடே ்ட அதிர ்ச ்சியில ்தான ் என ்பதை அவர ் தரிெந ்துகொள ்ளவணே ்டும ்.

அவரது பரவசத ்தை நிறுத ்துமளவுக ்கே ஜயெமோகனின ் தலயைீ ட ்டை சபை விரும ்பியிருந ்தது.அதனால ்தான ் அவர ் வளியேறோது தொடர ்ந ்தும ் சபயைில ் இருந ்தபோதும ் யாரும ் எதுவும ் சொல ்லாதிருந ்தனர ். ஜயெமோகன ்கூட பிறகு அவரை வளியேறேச ் சொல ்லி வற ்புறுத ்தவில ்லயைே. சபதைிருப ்திகொண ்டது. விவாதம ் / விளக ்கம ் வறேு திசயைில ் மலேே விரிந ்தது. அதற ்கு மலேயேும ் வகெு நரேம ் கழித ்தே அவர ் வளியே சனெ ்றார ். யுவன ் சந ்திரசகேர ் பரோல ் , நிர ்மால ்யா பரோல ் ஏதோ ஒரு காரணம ்பற ்றி அவர ் வளியே சலெ ்வதாகவே நான ் நினதைத ்தனே ். பின ்னர ் உணவு வளேயைில ் பயணப ் பை சகிதம ் அவர ் வந ்தபோதுதான ் , ஊருக ்குப ் புறப ்பட தயாராகிவிட ்டார ் என ்பது தரிெந ்தது. ராஜநாயகம ் நம ்பமாட ்டார ் , அக ் காட ்சி எனக ்கு மிகவும ் மனவருத ்தமாக இருந ்தது.அவர ் மீ து எனக ்கு கோபமோ மனஷ ்தாபமோ இல ்லை. நடந ்தது ஒரு தவறு என ்பதைத ் தவிர பிரமாண ்டமான வறேு எதை நான ் நினகைக ்கவணே ்டும ் ?அவர ் சபயைை விட ்டு வளிெ வந ்த பிறகு , ஜயெமோகன ் அவரை வணே ்டுமானால ் பசேவிடாது தடுத ்திருக ்கலாமே தவிர வளியேறே ்றியிருக ்க வணே ்டியதில ்லயைனெ நாங ்கள ் சொன ்னததைத ் தரிெய அவருக ்கு வாய ்ப ்பே இருக ்கவில ்லை.

கட ்டுரயைைப ் பார ்த ்தபோது அவர ் நொந ்திருந ்தது தரிெந ்தது.சரி. அதற ்காக அவர ் ஏன ் அபாண ்டங ்களைச ் சுமத ்தவணே ்டும ் ? ஜயெமோகன ் மட ்டுமே ,கூட வதேசகாயகுமாரும ் , அமர ்விலே பசேிக ்கொண ்டிருந ்ததாகவலெ ்லாம ் எழுதியிருக ்கிறார ்.பாதி கருத ்தரங ்கைப ் பார ்த ்துவிட ்டு இப ்படியலெ ்லாம ் எழுத ்லாமா, ராஜநாயகம ் ? இறுதி அமர ்வில ் மு.த.வினிலக ்கியக ் கோட ்பாடான மயெ ்யுளை சமகால இலக ்கிய உலகுக ்குப ் பொருத ்தக ்

மு.த.கருத்தரங்கு குறித்தும் கருத்துக்கள் குறித்தும்...

Written by - தேவகாந்தன் -
Tuesday, 27 December 2011 22:30 - Last Updated Tuesday, 27 December 2011 22:39

கூடிய சாத்தியங்களை /அசாத்தியங்களையெல்லாம் ஈழம் / தமிழ் நாடு / புகலிடத் தளங்களில் முன் வைத்து நான் பேசியது அவருக்குத் தெரியுமா? வெ.சா., அந்த இறுதி அமர்வு சீரான சீதோஷ்ண நிலையில்குருகுலத்தின் திறந்த வெளியில் நடைபெற்றபோதுதான் மு.த.வுக்கும் தனக்கும் இடையிலிருந்த கடிதம், இலக்கிய வெளியீடுகள் குறித்த தொடர்புகள்பற்றி விரிவாகப் பேசிநார். ஜெயமோகன் நெடுகவும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார் , அவர் மனனிலைப் பிளவு பட்டிருந்தவர் என்கிறார். உண்மையில் தான் வெளியேற்றப்பட்டதை - அதற்கான எதிர்ப்பை - பகிரங்கப்படுத்துவது ஒன்றே அவரது நோக்கமாக இருந்ததா?அப்படியானால் இதெல்லாம் என்ன அவசியங்கருதி எழுதப்பட்டன? ஜெயமோகன் அவரைப்பற்றிப் பேசினார், இவரைப்பற்றிப் பேசினார் என்பது குறித்த அவரது பதிவு மகா மோசமானது.மட்டுமில்லை. பொயானதும். நீங்கள் குறிப்பிட்ட சில விசயங்களை அவர் பேசினார்தான். அதுவும் அமர்வுக்கு வெளியே. நண்பர்களுக்கிடையில். ராஜநாயகமும் நண்பராக இருந்து கேட்டுவிட்டுத்தான் இப்படி எழுதியிருக்கிறார். அதுபற்றி இங்கே பிரச்னை இல்லை. ஆனால் 'ராமசாமியின் பொயிஷன்'என்று எப்போதும் அவர் சொல்லியதில்லையே.ராமசாமியென்றே சு.ரா.வை சில இடங்களிலே குறிப்பிட்டிருந்தாலும் மு.த. விஷயத்தில் சு.ரா.வின் அணுகாலி பல நிலைகளிலும் பூர்வாங்க முயற்சியாகவும், வழிகாட்டு நிலைகளையுடையதாகவும் உயர்வாகத்தானே பேசினார்? ராஜனாயகத்தின் முப்பது வருஷ இலக்கியப் பரிச்சயம் கடைசி நேரத்தில் அவரைக் கைவிட்டுவிட்டமை கொடுமை.

காலச் சுவடு-42 இன் கட்டுரை திருச்சி தமிழிலக்கியக் கழகத்தில் வாசிக்கப்பட்டதென்ற குறிப்புக் கொண்டது. திண்ணை.கொம்'மில் வந்த கட்டுரையை இதன் நகலெனக் கொள்ளலாம். இரண்டு கட்டுரைகளும் தணிக்கை அல்லது சுருக்கம் செய்யப்பட்டன என்பது வெளிப்படை. ஆனால் இரண்டும் வெவ்வேறு தளங்களில் செயற்பட்டிருக்கின்றன. திண்ணை.கொம்'முக்கு இலக்கியவாதிகளிடையே சிண்டு முடிந்துவிடுகிற விஷமம் இருக்கவில்லை.கழுதை + மனிதன் புணர்ச்சி விவகாரத்தைக் கூட அது வெளியிட்டது. தனிமனித அபவாதங்களையே அது நீக்கியது. காலச் சுவடு இங்கே நியாயமாகவும் , நிதானமாகவும் நடக்கவில்லையென்பதைச் சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை.இச் சர்ச்சை தமிழிலக்கியக் கழகத்தில் அரங்கேறியிருப்பது துரதிர்ஷ்டமானது. என் சுயத்தை வெளியிடும் 'சுய'மான கட்டுரை இது.

பதிவுகள் அக்டோபர் 2002; இதழ் 34

4 / 4